

ритѣ; за това онзи който я подпише че я приема, подписа му е и едно доказателство за да може да я направи джирос. Полицата была приета, или неприета, като ѝ доде вадето, па да не сж дадени паритѣ ѝ, тогава е длъженъ само онзи който я тегли, да докаже, че паритѣ му сж готови за дѣто я е теглилъ срѣщу дълговетѣ на нѣкого си, а ако не докаже, макаръ протестътъ и да не е направенъ въ опредѣленното си врѣмя, онзи който я е теглилъ, той е длъженъ да отговаря и да я заплати.

Членъ 76). Издательтѣ на полици и онія които ги джирисоватъ, единъ за други сж поручители, за приеманіето на полицѣтъ и за исплащаніето на падежътъ ѝ.

Членъ 77). Неприеманіето на полицѣтъ, доказва ся съ протестътъ ѝ.

Членъ 78). Когато ся появи протестъ за неприеманіето на полицѣтъ, всѣкы единъ джирантинъ, има право да иска поръчителъ или залогъ, за исплащаніето полицата на падежѣ ѝ отъ оногова джирантина, който прѣди него е былъ подписалъ полицата, а този отъ прѣжніятъ си, и тѣй да ся слѣдова до лицето което е издало полицата; а на противъ, сир. прѣжніятъ джирантинъ неможе да иска поръчителъ или залогъ отъ послѣдніятъ [слѣдъ него] джирантинъ. Който прочее, не даде поръчителъ, или залогъ, длъженъ е да заплати разноскитѣ за протестътъ и рикамбіо заедно и стойността на полицѣтъ.

Членъ 79). Който приеме полицата, разумѣва ся, че ся увързова да брой паритѣ. Чловѣкътъ който я тегли, ако бы да испадне, прѣди приеманіето на полицѣтъ, то който я е приелъ, даже и да не ся е извѣстилъ, неможе да ся отказова за да не дава паритѣ.

Членъ 80). Приеманіето на полицѣтъ трѣба да ся потвърди съ подписъ и да ся бѣлѣжи че е приета; а когато има ваде единъ, или повече дни, единъ или повече мѣсяци отъ появеніето ѝ, тогава трѣба да забѣлѣжв. де-